

Predikan i Kindaholms församling 2018 av Tobias Bäckström

3 sönd i advent

"Bana väg för Herren"

Mal 4:4-6

2 Petr 1:19-21

Matt 11:12-19

Ps: 111, 682, 426B, 96, 12

Johannes döparen var en besvärlig person. En sådan som störde, han störde både den allmänna ordningen och människors sinnen. Det var många som ville få tyst på honom, han sa det som folk helst ville slippa höra. Johannes var ingen publikfriare, han följde inte med i opinionsmätningar. I stället var sanningen viktig för honom. Detta ledde till att han så småningom skulle fängslas och avrättas, men trots att han var medveten om riskerna att kritisera makthavare lät han sig inte tystas.

Men alltså inte bara makthavare fick höra hans kritik, utan även vanligt folk. Han var ingen populist i den betydelsen att han gisslade etablissemangen till massornas förtjusning.

Och den här dagen är det vi som får ta del av hans budskap. "Bana väg för Herren" är temat och det var ju det Johannes gjorde. Messias ankomst behövde förberedas. Folket måste först omvända sig för att känna igen och ta emot Messias.

Det hjälper alltså inte att Jesus kommer om han inte också blir *mottagen*. Vi talar om en dubbel process. Gud har gjort något, han har sänt sin son till jorden, Jesus som föddes i Betlehem. Men vi måste alltså också göra något! Gud väntar på vårt svar. Johannes behöver komma och störa även oss. Provocera oss.

Det kanske är olägligt så här precis innan jul, när vi är så upptagna med julförberedelser. Men egentligen är kanske Johannes döparens budskap alltid är olägligt. Vi kanske inte alltid vill inse det men vi bär alla på ett inre motstånd mot Gud och Jesus och hans ankomst. Han får gärna finnas men helst inte komma för nära.

Himmelriket eller Guds rike började redan tränga sig fram med Johannes döparen, säger Jesus i dagens evangelium, men somliga söker rycka till sig det. Ja, Guds rike stöter på motstånd. Advent är ju en förberedelsetid och det vi behöver göra är ju att fundera över motståndet inom oss. Vilket inre motstånd bär jag på mot Gud, mot Jesus och Guds rike? Behöver det banas en väg även inom mitt hjärta?

Du kanske förnekar detta? Inte har väl jag ett inre motstånd mot Jesus, skulle inte jag vilja att Guds rike etablerades även inom mig? Och förresten älskar väl Gud oss som vi är! Måste vi *ändra på oss* för att förtjäna Guds kärlek?

Nej, inte alls. Guds kärlek är ovillkorlig, den visade han på korset och den gäller alla. Jesus gav sitt liv, *för* oss och *till* oss. Men gåvan måste tas emot, och den tas inte emot av ett högmodigt hjärta.

Den mänskliga ursynen handlar just om högmod. Högmodet är det som säger att andra får gärna vara beroende av mig, men själv vill man vara oberoende och stå över alla andra. Men när det gäller Gud står man inför någonting som i alla avseende är oändligt överlägsen en själv. Vi är alla beroende av honom.

I nattvarden, när Jesus ger sig själv till oss, sitt liv, sin kropp, och då visar han detta, att vi lever av Gud lika påtagligt som vi behöver mat för att leva. Utan honom skulle vi inte kunna ta ens ett andetag.

Men hur ska man inse sitt behov av en sådan självuppoftande kärlek? Att Gud har gjort detta för din skull, för att du *behöver* det! Du kan inte stå på egna ben eller vara oberoende i förhållande till Gud.

Så länge man är högmodig kan man därför inte lära känna Gud. Denna självuppoftande kärlek kan bara tas emot i ödmjukhet. Jesus tar vi emot när vi inser vårt beroende av honom, att vi inte kan leva utan honom.

Förberedelsen handlar inte bara om att i ödmjukhet inse sin litenhet inför Gud. Vi bär alla på små ovanor som riskerar att växa. Lite slarv med sanningen eller med vad vi lovat. Går din bön på sparlåga? Fångas du allt oftare av irritation, klagan eller aggressivitet? Utan att vi märker det växer stigen lätt igen. Därför behövs Johannes röjningsarbete så här i advent.

Men röjningsarbetet är inte målet, även om många tror det. Kristendomens mål är inte moral och regler. Det är nödvändig förberedelse, varken mer eller mindre.

Efter Johannes kom Jesus, Människosonen. Han blev avfärdad av dem som tror att målet är just moral och regler. *Se vilken frossare och drinkare, sa de om honom, en vän till tullindrivare och syndare!* Ja, det är högmodet som säger detta, som inte vill ta emot Jesus helt enkelt för att man inte inser sitt behov av honom. De anklagar Jesus för att vara en *vän*, en vän till syndare.

Detta visar att det inte är så enkelt att Guds ovillkorliga kärlek tas emot överallt av alla människor. Om Guds kärlek gäller *alla* människor, då måste jag ju också jämställa mig med *alla* människor, även med dem som jag har svårt för. Och det förutsätter en viss ödmjukhet, att inse att jag inte är förmer än andra, jag är en syndare som alla andra.

Anklagelsen är samtidigt ett *evangelium*. Det som är frånstötande hos Jesus är samtidigt det mest tilldragande. De högmodigas anklagelse att Jesus är en vän till syndare är evangeliet för den ödmjuka. Om Jesus är en vän till syndare, är han även en vän till dig och mig.

Gud vill att du ska lära känna honom, ja, han vill ge sig själv åt dig. I den nattvard som vi snart ska fira snart, visar han hur mycket han vill detta, Jesus offrade sig själv, sitt liv för att kunna göra detta. *Kristi kropp och blod för dig utgivna.*